

Bpest, 1965. május 1.

Kedves Barátom!

Végre es pozitívum. És jó.

A követség ma délelőtt telefonon tudomásomra adta, hogy vizumaink megjöttek, s negyedórával később a postás meghozta az ítlevelet. Ezzel a nagy akadályok elhárultak, s most már csak az apróságokkal (átutató vizumok, úti készülődés) kell küzködnünk, s remélhetjük, hogy május 8-a és 10-e között Íslambulba érhetünk. Erről a napokban, ha majd a vasuti jegy a keremben lesz, írásban foglak.

Napiól napra halogattam a levél megírását, mindig abban bízokodva, hogy holnap többet tudok írni, és igen örülök, hogy végre megjött az a bizonyos holnap.

Örömmel olvastam legutóbbi leveledet, s abban a hírt
a Kültügyi ünnepségről. A kassai zászról a pesti újságok is írtak,
amit hiszem, hogy kedves, megható jelenet volt. Emlékeinkkel és
emlékeinkből élünk, és becsüljük őket.

Annak is örülök, hogy találkoztál Badragliqetivel, és remélem,
hogy jól érzi magát. Nagyon dolgoz, és munkadús ember, bizony másból is
jót hallottál róla. Kaldy-Nagy Gy. most Párisban van, három hónapra, ottel
pedig deir d Kâhriébe megy, szintén három hónapra. Szinte irigylem szeretné
fiatalidőket: nyelvet tanulhatna élőszóiból, és ismeretlen levelezésben ku-
lathatna.

En a levelem nyitván már ottan talált, Etilerben, Ankara után
sok gondod között arra kérlek, hogy légy szíves megmutatolni, hogy Istanbul
közepén hol lehetne körülbelül 40 líriért jó szobát kapni. Blatovics József,
aki épen itt van, és ahivel szobát emlegetünk, valami Ipek palasra emlékeztet.
En a türbe (Sultan Mahmud türbéje) közelében lakom egyet, egy mellékutcában,
jó hely volt. Nem aranyos-e a kettő? Vagy a Piger Loti volt?

Tovább nem zavartak, pár nap múlva ismét jövök.
Kedves Felerégednek kívánok, mindannyiszor melletted Jók.